

SZÜCS FERENC

1922. december 30. Makó, Csanád, Arad és Torontál vármegye – 1999. augusztus 2. Budaörs, Pest megye

KATONAI SZOLGÁLAT, BEOSZTÁSAI, FŐBB PÁRTTISZTSÉGEI

Honvédelmi Minisztérium (HM) Katonai Elhárító Főcsoportfőnökség, csoportfőnök-helyettes	1949. augusztus 15.–1950. január 30.
HM IV. Főcsoportfőnökség, csoportfőnök-helyettes	1950. január 30.–1950. december 14.
Washingtoni magyar követség, katonai attasé	1950. december 14.–1953. november 30.
Magyar Néphadsereg Vezérkara (MNVK) 2. Csoportfőnökség, a csoportfőnök tájékoztatási helyettese	1953. november 30.–1956. április 20.
MNVK 2. Csoportfőnökség, megbízott csoportfőnök	1956. április 21.–1957. február 20.
MNVK 2. Csoportfőnökség, csoportfőnök	1957. február 21.–1962. július 31.
MNVK Szervezési és Mozdósítási Csoportfőnökség, csoportfőnök; az MN vezérkari főnökének hadkiegészítési helyettese	1962. július 31.–1963. szeptember 30. és 1966. szeptember 1.–1972. június 30.
MNVK Szervezési és Mozdósítási Főcsoportfőnökség, főcsoportfőnök; az MN vezérkari főnökének hadkiegészítési helyettese	1972. július 1.–1977. február 1.
Az MN vezérkari főnökének felderítő helyettese; főcsoportfőnök	1977. február 1.–1989. december 1.
Az MSZMP KB tagja	1980. március 27.–1988. május 22.

RENDFOKOZATAI

őrnagy	1949. augusztus 15.
alezredes	1950. október 15.
ezredes	1953. november 7.
vezérőrnagy	1961. november 7.
altábornagy	1983. szeptember 29.

PÁLYÁJA

Szülei, Szűcs Ferenc és Vajda Mária jómódú gazdálkodók voltak. A család a gazdasági válság alatt anyagilag tönkrement, apja ezután biztosítási ügynökként dolgozott.

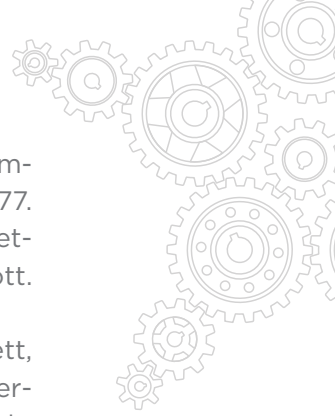
Elemi és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte, 1940-ben érettségizett az Állami Csanád Vezér Reálgimnáziumban, s beiratkozott a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépészmérnöki Karára. Budapesten a Bolyai Kollégium tagja lett, amely 1942-ben felvette Györffy István néprajzkutató nevét. Tanulmányai alatt nagy hatással voltak rá a népi írók, ugyanakkor a munkásmozgalommal is kapcsolatba lépett, az antifasiszta ifjúsági szerveződés egyik irányítója volt. 1943 nyarán hallgatóság soraiban részt vett a balatonszárszói Magyar Élet-tábor konferenciáján is. 1944-ben katonai behívóparancsának nem tett eleget, így bujkálni kényszerült, egyetemi tanulmányait nem fejezte be.

1945 tavaszán Csanád vármegyében földosztó biztos volt. A földosztást követően belépett a Nemzeti Parasztpártba, ahol bevonták a párt ideiglenes debreceni központjának munkájába. 1946. májusban ellenezte a kisgazdapárti befolyás alatt álló Magyar Parasztszövetséggel való együttműködést; szeptemberben kommunistabarátság vádjával kizárták a pártból. (Egyes források szerint már 1946-ban tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak.) 1947. február 25-én visszavették, az NPP Politikai Bizottságába, majd az egyik központi titkárként a jogutód Országos Vezetőségbe is beválasztották. 1948-ban a Dolgozó Parasztok és Földmunkások Országos Szövetsége (Défosz) megalakulásakor az országos szervezési osztály vezetője lett. 1947. augusztus 31-én az NPP országos listájáról országgyűlési képviselővé választották. 1949-ben belépett a Magyar Dolgozók Pártjába, az 1949. májusi – immár formalitássá vált – választásokon ismét bekerült a törvényhozásba.

1949-ben katonai pályára lépett, a törzstiszti tanfolyam elvégzése után augusztus 15-én kezdte meg szolgálatát őrnagyi rendfokozattal. 1950. január végéig a Honvédelmi Minisztérium (HM) Katonai Elhárító Főcsoportfőnökség, majd – mivel a katonai kémelhárítás beolvadt az Államvédelmi Hatóságba – 1950. december közepéig a HM IV. (Felderítő) Főcsoportfőnökség csoportfőnök-helyetteseként tevékenykedett, közben 1950. októberben előléptették alezredessé. 1950. december közepétől 1953. november végéig Washingtonban volt katonai attasé. Ezredesi rendfokozatát 1953 novemberében kapta meg. Hazatérése után 1956. április közepéig a Magyar Néphadsereg Vezérkari Főnökség (MNVK) 2. Csoportfőnökségén (a katonai felderítés új szervezetében) a csoportfőnök tájékoztatási helyetteseként teljesített szolgálatot.

1956. április 21-től megbízott 1957. február 20-ától kinevezett csoportfőnökként irányította az MNVK 2. Csoportfőnökséget. A forradalom alatti szerepének megítélése miatt azonban 1957. májusban leváltását és kairói nagykövetnek való kinevezését javasolták, mondván: 1956. október 30-án rövid időre elhagyta a Zalka Máté Laktanyát, nem biztosítva a katonai felderítés ott őrzött dokumentumait, továbbá helytelen utasításokat adott a külföldön szolgáló katonai attaséknak a semlegesség bejelentésével kapcsolatban. A Vezető Párttagokat Felülvizsgáló Bizottság felmentési javaslata ellenére az MSZMP Politikai Bizottsága 1958. februárban meghagyta addigi beosztásában, de megrovás pártbüntetést kapott. E szankciót a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottsága határozatával – 1962. február 20-án törölték, amit már jelzett, hogy 1961 novemberében vezérőrnagyi rendfokozatot kapott.

1962. júliusától 1963. szeptember végéig a Magyar Néphadsereg vezérkari főnökének hadkiegészítési helyettese, a Szervezési és Mozgósítási Csoportfőnökség csoportfőnöke volt. Később a Szovjetunióba vezényelték a Vorosilov Vezérkari Akadémiára, ahol két évig folytatott tanulmányokat, ezt követően pedig 1966. szeptemberétől 1977. februárjáig ismét előző beosztásában szolgált (1972-ben csoportfőnökségét főcsoportfőnökséggé szervezték át). 1968. augusztus 19-től november 30-ig részt vett a

csehszlovákiai intervencióban; 1973. január 15. és 1974. december 20. között Vietnámban a Nemzetközi Ellenőrző Bizottság magyar tagozatának volt a parancsnoka. 1977. február 1-jével kinevezték a Magyar Néphadsereg vezérkari főnökének felderítő helyettesévé és főcsoportfőnökké, 1983 szeptemberében altábornagyi rendfokozatot kapott. Beosztását 1989. december 1-jéig töltötte be, ekkor nyugállományba vonult.

A Magyar Szocialista Munkáspárt XII. kongresszusán a Központi Bizottság tagja lett, az 1988. májusi pártértekezletén már nem választották be a testületbe. 1989. októberben, a pártszakadást követően részt vállalt a Magyar Szocialista Munkáspárt (később: Munkáspárt) újjászervezésében.

1963-as megalakulásától tagja volt az 1989-ig működő, Kádár Jánost és a politikai vezetés nagy részét sorai közt tudó Egyetértés Vadásztársaságnak. Az alapításkor az egyesület vadász mestere lett, Németh Károly visszavonulásakor elnökké választották.

KITÜNTETÉSEI

Magyar Szabadság Érdemrend bronz fokozata (1947); Magyar Népköztársasági Érdemrend (1950); Magyar Népköztársasági Érdemérem arany fokozata (1950); Kiváló szolgálatért Érdemérem (1955); Szocialista Hazáért Érdemrend (1967); Vörös Csillag Érdemrend (1960); Szocialista Magyarországért Érdemrend (1967); Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970); Szolgálati Érdemérem 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 év után; Bulgária Emlékérem (1970); Fegyverbarátságért Érdemérem (cseh, osztrák, NDK, lengyel) (1970); Vörös Csillag Érdemrend (1973); Harci Érdemrend (mongol) (1974); Szocialista Érem (Vietnam) (1975); Fegyverbarátságért Érdemérem (NDK) (1977); Felszabadulási Érdemérem (1977); „60 éves a Szovjet Hadsereg” Emlékérem (1979); Fegyverbarátságért érdemérem (Szovjet) (1980); Fegyverbarátságért Érdemérem arany fokozata (NDK) (1980); Bolgár Néphadsereg Szolgálatáért Emlékérem (1985); Forradalmi Fegyveres Erők 30. évfordulója (Kuba) (1987); Vörös Csillag Érdemrend (Szovjet) (1988); „A Szovjet Fegyveres Erők 70 éve” Emlékérem (1988); Vörös Zászló Érdemrend (1989).

FŐ MŰVEI

A NATO az osztrák fegyveres erők háborús felkészültségbe helyezési rendszere. *Honvédelem*, 1973/6. Különkiadás.

A nemzetközi helyzet általános jellemzése, a NATO fegyveres erők fejlesztésének helyzete és tendenciái. *Honvédelem*, 1982/6.

A hadseregcsoport (hadtest, hadosztály) támadásban. (A NATO-elvek alapján) *Honvédelem*, 1982/6. Különkiadás.

FORRÁSOK

Hadtörténelmi Intézet és Múzeum Központi Irattár 351/3242

Az MDP KV Titkársága 1950. október 25-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára MK-S 276. fond 54/413. őrzési egység. https://www.eleveltar.hu/web/guest/bongeszoz?ref=TypeDeliverableUnit_a8c0c92f-cb96-4d93-b5fa-542e7af424ff&tenant=MNL (A letöltés ideje: 2016. szeptember 4.)

Az MSZMP Politikai Bizottsága 1958. február 4-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 288. fond 5/64. őrzési egység.

Az MSZMP Politikai Bizottsága 1962. július 4-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 288. fond 5/272. őrzési egység.

Az MSZMP Politikai Bizottsága 1966. október 23-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 288. fond 5/403. őrzési egység.

IRODALOM

Csendes László-Gellért Tibor: *Az MN vezető állománya*. Hadtörténelmi Levéltár, Magyar Néphadsereg KGY (Különgyűjtemény) C 213.

- Csendes László–Gellért Tibor: *Kronológia a honvédség történetéből, 1945–1990*. I–IV. (Kézirat, h. n., é. n.)
A magyar antifasiszta ellenállás és partizánmozgalom. Kislexikon. Főszerkesztő Liptai Ervin. Kossuth Kiadó–
Hadtörténeti Intézet és Múzeum, Budapest, 1987. 321.
- Benkő Péter: *A magyar népi mozgalom almanachja, 1932–1962*. Deák, Budapest, 1996. 374–375.
- Az 1947. szeptember 16-ra összehívott Országgyűlés almanachja. 1947. szeptember 16.–1949. április 12.* Főszerkesztők: Marelyn Kiss József, Vida István. Szerkesztette Horváth Zsolt és Hubai László. Magyar Országgyűlés, Budapest, 2005. 413.